

นิทรรศการ

เครื่องปั้นดินเผา

โดย แอบี้ เอฟ เมย์

ชั้นแสดงสินค้าที่นิทรรศการเครื่องปั้นดินเผาซึ่งฉันได้ไปเยี่ยมชมเมื่อเร็วๆ นี้ล้วนเต็มไปด้วยสิ่งของมากมาย ใหญ่บ้างเล็กบ้าง บางชิ้นเน้นประโยชน์ใช้สอย บางชิ้นเน้นความสวยงาม แต่ทุกชิ้นปั้นขึ้นด้วยความประณีตบรรจง มีชุดถ้วยกาแฟที่สะดวกใช้ แจกันใบหู ชามผลไม้ธรรมดาๆ เครื่องประดับที่วิจิตรงดงาม แผ่นจารึก จาน รูปปั้น เขี้ยวคนโทน้ำ ขวดโหลใส่แยม ชามใส่ซूप กาน้ำชา หม้อต้มกาแฟ และกระปุกน้ำตาล สิ่งของทุกชิ้นล้วนบ่งบอกถึงความรักความเอาใจใส่ และความตั้งใจของช่างปั้น ในทุกรายละเอียด งานศิลปะในการทำดินเหนียวให้กลายเป็นก้อนอิฐ กระเบื้องหลังคา กระเบื้องปูพื้น หรือเครื่องกระเบื้องทุกชนิด เป็นหนึ่งในงานศิลปะเก่าแก่ที่สุดที่มนุษยชาติได้เรียนรู้

สิ่งของทุกชิ้นเริ่มต้นมาจากดินเหนียวก้อนหนึ่ง แต่อะไรทำให้มันแตกต่างไป? แน่แน่นอนว่าต้องอาศัยฝีมือที่มีทักษะ แต่ยิ่งกว่านั้นก็คือจุดประสงค์และการออกแบบ ผลงานชิ้นนี้จะกลายเป็นแจกันเรียงงามไว้ปักช่อดอกไม้ หรือถ้วยชามใส่อาหาร ช่างจะปั้นโถเล็กๆ ไว้ใส่นม หรือปั้นโถใบใหญ่ๆ ไว้ใส่อาหาร

พระเจ้าเปรียบเสมือนช่างปั้น พวกเราคือภาชนะดินเผาที่ท่านทรงสร้างสรรค์ ท่านทรงออกแบบเราแต่ละคนให้เป็นภาชนะที่มีเอกลักษณ์ และมีจุดประสงค์ที่พิเศษไม่เหมือนใคร ท่านทรงทราบดีว่าจะจัดวางส่วนประกอบ

แต่ละชิ้นไว้ที่ไหน ไม่ว่าจะเป็นม้าจับหรือพวยกา ท่านทราบว่าตรงไหนควรจะเป็นจุดที่แข็งแรงและคงทน

แม้ว่าเราจะรู้สึกไม่ดีพอ หรือรู้สึกว่าการขาดพรสวรรค์และความสามารถอีกหลายอย่าง แต่พระเจ้าทราบว่าเขาเหมาะกับจุดประสงค์ที่ท่านทรงสร้างเราขึ้นมา เพื่อบันดาลให้เราบรรลุผลตามที่ลิขิตไว้ การพร่าบ่นหรือหมิ่นค่าสิ่งที่พระเจ้ามอบให้เรา เป็นเรื่องที่เหลวไหล ราวกับชามผลไม้ที่โอดครวญว่า “ฉันไม่มีพวยกา” หรือแจกันส่งเสียงร้องเรียนว่า “ฉันสูงเกินไป” หรือกาน้ำชาร้องทุกข์ว่า “ฉันอ้วนเกินไป” ส่วนงานล่ะจะว่าอย่างไร มันจะปั้นใหม่ว่า “ทำไมฉันจึงแบนๆ เรียบๆ?” ก็เปล่าเลย สิ่งของแต่ละชิ้นถูกสร้างมาให้ทำตามหน้าที่ของมันอย่างสมบูรณ์

ฉันได้เห็นตัวอย่างเครื่องปั้นดินเผาที่สวยงามในนิทรรศการ แต่เมื่อกลับถึงบ้านฉันไม่รู้สึกละอายใจที่ไม่ได้ครอบครองสิ่งของเหล่านั้น ฉันมีความสุขที่จะใช้ถ้วยกาแฟใบเก่าด้วยโปรด มันเติมเต็มความต้องการของฉัน และทำหน้าที่ได้อย่างดีในแต่ละวัน

ฉันมีความรู้สึกที่พระเจ้าคงมองดูเราเช่นนี้ ท่านสร้างเราและเตรียมเราไว้เพื่อให้เราทำตามและเป็นอย่างที่ท่านประสงค์ ไม่มีอะไรเป็นที่พอพระทัยท่านมากไปกว่าการที่เห็นว่าเราทุกคนพัฒนาศักยภาพในชีวิต

ถึงเวลาเติมพลังแล้ว

๘

เราเป็นใครถึงจะโต้แย้งพระเจ้า

สิ่งที่ถูกปั้นจะกล่าวแก่ผู้ปั้นได้หรือว่า

“ทำไมจึงปั้นข้าอย่างนี้?”¹

เรื่องโดย แอบี้ เอฟ เมย์

สมาชิกเดอะแพมิสตีนาชาติ ๘

¹ โรม 9:20